

[Dupont.]

der gennem differentieret, individuel undervisning og gruppearbejde holder børnene sammen, i hvert fald til og med 9. klasse,

Selv den største optimist havde vel ikke drømt om, at det ville blive udviklingsmønstret. Selv realskolernes og gymnasieskolernes folk går i dag ind for denne tankegang. Modstanden i 1958 var ikke alene blandt lærerstanden, ja, selv i de politiske partier, langt ind i socialdemokratiet, var man tilhænger af den delte skole. Typisk for situationen i dag er, at også konservative kredse melder sig som tilhængere af det undervisningsprincip, der ligger til grund for den udelte skole. I Berlingske Tidendes kronik den 28. oktober 1965 siger det ærede medlem hr. Lembourn — med formandens tilladelse vil jeg gerne bringe et citat —:

„Vi må nok vedgå, at følgen bliver, at vi næppe kan fastholde den delte skole i dens oprindelige form, men at vi må acceptere den 8-årige enhedsskole med differentieret undervisning i 6., 7. og 8. klasse. Og at man ikke bør stille sig på et principstandpunkt for eller imod eksaminer, men fastholde eksaminer i færdighedsfagene og afskaffe dem i åndsfagene — og de sidste bør vokse i tal og timelængde.“

Dette citat viser, selv om jeg personlig ønsker den udelte skole til 9. klasse, at vi er på vej, at der i strukturproblemet ligger en mulighed for enighed. Det betinger imidlertid, at vi også for uddannelsen af vore lærere erkender det nye i undervisningsformerne og giver vor lovgivning mulighed for progressive skoletanker også i læreruddannelsen. Lærer Vagn O. Nielsen udtrykker det i Fremads nye bog „Forud for fremtiden“ således — med formandens tilladelse —:

„I forbindelse med en omformning af folkeskolen og gymnasieskolen må også læreruddannelsen radikalt forandres. Undervisningen i en enhedsskole vil stille større krav til lærerne end undervisningen i den delte skole, særlig i pædagogisk, psykologisk og metodisk henseende.“

Gennem besvarelsen af de 44 spørgsmål, folketingsudvalget har stillet til ministeren, fremgår det klart, at det meste af den kritik, der er fremkommet af lovforslaget, kan afbødes gennem en studievejledning, hvorfor det også af den grund vil være nødven-

digt, at udarbejdelsen af denne blå betænkning sættes i gang snarest. Det er vel i øvrigt også det, der er forudsat i § 10.

Jeg går ud fra, at den højtærede undervisningsminister agter at søge lovforslaget gennemført i foråret 1966, samt at der gennem igangsættelsen af de foreslåede kursus til højere forberedelseseksamen i 1967 sker en forrykning, så selve uddannelsesloven først iværksættes ved skoleårets begyndelse i 1969. Det betyder, at der ikke sker noget slip i den igangværende undervisning af lærere. Det vil også betyde, at der vil være god tid til en grundig forberedelse af den nye undervisningsvejledning og fremskaffelse af nye lærebøger.

Den principielle ændring i det foreliggende lovforslag ligger i, at alle betingelser med hensyn til helbred, vandel og velegnethed for lærergerningen er udgået af bestemmelsen om optagelse på seminariet. Det forekommer mig at være en god foranstaltning, ligesom det må være rigtigt, at forprøven efter det første år og afgangsprøverne i de fag, hvor sådanne kræves, bliver de eneste til vurdering af elevernes kunnen.

En fastlæggelse af prøvernes omfang må være rigtig, ligesom det ikke bør overlades til seminariernes forgodtbefindende selv at bestemme, da man ellers meget let risikerer at udsætte de lærerstuderende for vilkårlighed, personlig anti- og sympati. Imidlertid vil det jo nok for de ansættende myndigheder have nogen betydning, om der bliver sagt noget om den lærerstuderendes menneskelige egenskaber. Vil det være muligt at fastlægge retningslinjer herfor?

Den højtærede minister har med flere af de mindre ændringer tilgodeset de betænkeligheder, der fremkom ved første behandling i foråret. Det gælder således indførelsen af hjemmel til at optage elever, som ikke har højere forberedelseseksamen, men en uddannelse, der svarer hertil.

Selv om det ikke er flere fag, men snarere færre fag, helhedsuddannelsen skulle omfatte, må det betragtes som et gode, at der under de fag, der gælder for alle lærere, også er føjet et punkt ind om samtidsorientering. Faget kan have relation til kristendomskundskab. Jeg vil derfor — uden at blive misforstået — forespørge, om ikke kristendomskundskab skulle flyttes til samme punkt som samtidsorientering i stedet for som nu